Dosarul nr. 4-2260/2026
Nr. PIGD 4-26091713-12-4-20072026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

06 octombrie 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chişinău sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecător Vitalie MOROȘANU
Grefier Daniela LUPAȘCO

examinînd în şedinţă publică, cauza contravenţională pornită în privinţa lui Olesea SPÎNU, născută la *****, IDNP – *****, domiciliată în ***** str. ***** ap. *****, care este învinuită în săvîrşirea contravenţiei prevăzute de art. 243 alin. (1) din Codul Contravenţional, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă :

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI 07 nr. 553123 din 01.07.2026, întocmit de către agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție Chișinău a IGP, Călin ȘERBAN s-a stabilit că, „la data de 22.05.2026, ora 08.30, mun Chișinău str. Cuza Vodă 41, în timp ce conducea automobilul ***** n/î ***** nu a manifestat prudență în trafic ca urmare a accidentat automobil de model ***** cu n/î de înmatriculae ***** condus de *****, după care a plecat de la fața locului.”

Astfel, acțiunile lui Olesea SPÎNU au fost calificate de agentul constatator în baza art. 243 alin. (1) din Codul Contravențional.

Procesul contravențional, pornit în privinţa lui Olesea SPÎNU, în baza prevederilor art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul Contravențional a fost remis de către agentul constatator spre examinare instanței de judecată.

Persoana față de care a fost inițiat procesul contravențional Olesea SPÎNU, victima ***** și agentul constatator Călin ȘERBAN fiind citați legal în ședința de judecată nu s-au prezentat, fapt pentru care, în baza art. 455 alin. (2) și (3) din Codul Contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

Studiind procesul-verbal cu privire la contravenție și materialele din dosarul contravențional prezentat, raportat la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată reține următoarele.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul Contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii: a) încetarea procesului contravenţional; sau b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată și, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

Conform art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

Potrivit art. 458 alin. (1) din Codul Contravenţional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei. Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerinţele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.

Verificînd legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizînd cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional, cu descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârșită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, fiind indicat locul săvîrșirii acesteia, figurînd semnătura agentului constatator precum și a contravenientului.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional, constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate de colectare și de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei desfășurată de agentul constatator, de încheiere a procesuluiverbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcţionarul abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ, spre soluţionare. În conformitate cu prevederile art. 440 alin. (2) Cod Contravențional al RM, agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunț ori se autosesizează când dispune de informații suficiente pentru a considera

cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale.

Potrivit prevederilor art. 400 alin. (4), (5) Cod Contravențional al RM, contravențiile prevăzute la art. 54/1 , 63-65, 66-68, 75, 76, 88, 92, 107/1 , art. 157 alin. (6), (9) și (10), art. 165, 181, 227, 233, 237, 243, art. 277/1 alin. (3), art. 316, 317, 3181 , 320, 322-324, 3304 , 334/1 , 335-337, 243 alin. (1), 351-353 se constată de către angajații subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuțiile poliției. Procesele-verbale cu privire la contravențiile prevăzute la art. 75, 76, 92, 165, 181, 227 se remit spre examinare comisiei administrative, iar procesele-verbale cu privire la contravențiile prevăzute la art. 541, 63-65, 66-68, 88, 107/1 , art. 157 alin. (6), (9) și (10), art. 233, 237, 243, art. 277/1 alin. (3), art. 316, 317, 3181 , 320, 322-324, 3304 , 334/1 , 335-337, 243 alin. (1), 351–353, 3581 se remit spre examinare în fond instanței de judecată competente.

Conform prevederilor art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) Cod Contravențional al RM, instanţa judecă: toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe, precum şi: cauzele contravenţionale prevăzute la art. 61, 63-66, 316-3181 , 320, 336.

În accepțiunea art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzîndu-se de lege.

Astfel, în temeiul art. 442 alin. (1) din Codul Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În ședința de judecată s-a constatat că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI 07 nr. 553123 din 01.07.2026, întocmit de către agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție Chișinău a IGP, Călin ȘERBAN s-a stabilit că, „la data de 22.05.2026, ora 08.30, mun Chișinău str. Cuza Vodă 41, în timp ce conducea automobilul ***** n/î ***** nu a

manifestat prudență în trafic ca urmare a accidentat automobil de model ***** cu n/î de înmatriculae ***** condus de *****, după care a plecat de la fața locului.”

Astfel, acțiunile lui Olesea SPÎNU au fost calificate de agentul constatator în baza art. 243 alin. (1) din Codul Contravențional.

Astfel, instanţa conchide că vinovăţia lui Olesea SPÎNU în comiterea contravenției incriminate se mai confirmă prin ansamblul probelor aflate în dosar și cercetate în ședința de judecată, în special, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI 07 nr. 553123 din 01.07.2026, întocmit în baza art. 243 alin. (1) din Codul Contravențional; procesul-verbal cu privire la contravenție MAI07 NR.553119 din 01.07.2026, proces verbal de cercetare la fața locului; proces verbal de examinare a vehicolului; proces verbal de audiere a victimei; proces verbal de examinare a vehicolului; proces verbal de audiere a victimei; procesul-verbal de audiere a persoanei bănuite în comiterea contravenției din 01.07.2026 care au fost examinate în cadrul şedinţei de judecată şi care în cumul luate dovedesc fără echivoc vinovăţia lui Olesea SPÎNU în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 243 alin. (1) din Codul Contravențional, acte de identitate și certificate de înmatriculare.

Totodată, instanța de judecată menționează și faptul că, potrivit dispoziției art. 243 alin. (1) din Codul Contravențional – părăsirea de către persoana implicată în accident rutier a locului în care s-a produs accidentul ce a cauzat consecințele prevăzute la art. 242 alin. (1), dacă fapta nu constituie infracțiune, cu excepția accidentului rutier documentat prin procedura de constatare amiabilă a accidentului, prevăzută de Legea nr. 414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, se sancționează cu amendă de la 40 la 50 de unități convenționale sau cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 6 luni la 1 an, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 20 la 40 de ore, sau cu arest contravențional pe un termen de la 7 la 10 zile.

Astfel, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că, Olesea SPÎNU a fost implicată în accidentul rutier și prin urmare, a părăsit locul accidentului fără a anunța poliția. Din toate cele prezentate, instanţa concluzionează că faptele constatate prin procesul-verbal cu privire la contravenţie sunt confirme cu realitatea. Mai mult acesta vina a recunoscut fapt pentru ce s-a semnat în procesul verbal cu privire la contravenție.

Probele prezentate nu au fost contestate de către Olesea SPÎNU, careva probe ce resping faptele stabilite de către agentul constatator instanţei nu au fost prezentate. Luând în consideraţie cele menţionate, instanţa de judecată consideră că Olesea SPÎNU este vinovată în săvîrşirea faptei imputate, acţiunile acesteia instanţa le califică potrivit art. 243 alin. (1) din Codul Contravenţional, adică părăsirea de către persoana implicată în accident rutier a locului în care s-a produs accidentul ce a cauzat consecințele prevăzute la art. 242 alin. (1), dacă fapta nu constituie infracțiune. Argumentul precum că ultimii nu au pretenții materiale unul față de altul urmează a fi respinse or la materialele dosarului lipsește a fi anexat acordul privind soluționarea pe cale amiabilă a accidentului rutier.

La aplicarea sancţiunii contravenţionale, instanţa de judecată ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei, cât şi de circumstanţele atenuante şi cele agravante.

Conform art. 381 alin. (4) din Codul Contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Deopotrivă, necesită de ţinut cont şi de scopul legii contravenţionale, care constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii.

La stabilirea mărimii sancţiunii instanţa de judecată ţine cont de circumstanţele cauzei, şi, ca urmare, consideră că, din cele forme de sancţiuni prevăzute în art. 243 alin. (1) al Codului Contravenţional, sancţiune sub formă de amendă este rezonabilă şi echitabilă pentru acţiunile constatate.

Totodată, instanţa de judecată reţine că nu există nici una din circumstanţele care înlătură procesul contravenţional sau răspunderea contravenţională stipulate de art. art. 16, 19-27, 30-31, 441 al Codului Contravenţional al RM.

În condițiile art. 36 alin. (42) al Codului Contravenţional al RM, privarea de dreptul de a conduce vehicule nu poate fi aplicată persoanei cu dizabilități care foloseşte vehiculul ca unic mijloc de deplasare, cu excepția cazurilor în care l-a condus atribuindu-i cu bună ştiință un număr de înmatriculare fals ori l-a condus în stare de ebrietate produsă de alcool sau de alte substanțe, ori s-a eschivat de la examenul medical de constatare a acestei stări, ori a părăsit locul accidentului rutier la care a fost participant.

Totodată, la individualizarea pedepsei instanța urmează să țină cont de criteriile generale de individualizare a sancţiunii în conformitate cu prevederile art.41 alin. (1) și (2) Cod contravențional.

Potrivit art. 441 alin. (1) Cod contravențional, ținînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul contravenientului în săvîrşirea contravenţiei, de personalitatea contravenientului, de comportarea lui în timpul şi după consumarea contravenţiei, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei contravenţii săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, agentul constatator, după caz, procurorul, instanţa de judecată sau comisia administrativă poate aplica o sancţiune sub limita minimă, prevăzută de partea specială a cărţii întâi pentru contravenţia respectivă.

Astfel instanța nu reține careva circumstanță atenuantă sau agravantă în comportamentul cet. Olesea SPÎNU după comiterea accidentului rutier.

Potrivit art. 34 alin. (1) Cod Contravențional al RM, amenda este o sancţiune pecuniară, care se aplică în cazurile şi în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabileşte în unităţi convenţionale. O unitate convenţională este egală cu 50 lei. Având în vedere cele expuse anterior și ținând cont de faptul că vinovăția cet. Olesea SPÎNU în săvârșirea contravenției reținute în procesul-verbal seria/nr. MAI06 NR.883350, este pe deplin dovedită, iar comportamentul acesteia ulterior comiterii faptei a fost unul proactiv, coroborat cu situația sa materială, instanța de judecată apreciază ca fiind justificată aplicarea unei sancțiuni pecuniare proporționale cu fapta săvârșită, dar sub limita minimă prevăzută de art. 243 alin. (1) din Codul contravențional, respectiv sub pragul de 40 unități convenționale.

În conformitate cu art. 395, 460 și 462 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovată Olesea SPÎNU, în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 243 alin. (1) al Codului Contravenţional şi se aplică acesteia sancţiunea în formă amendă în mărime de 40 (patruzeci) unităţi convenţionale, ceea ce în corespundere cu art. 34 alin. (1) din Codul Contravenţional, ce constituie 2 000 (două mii) lei.

Se aduce la cunoştinţa lui Olesea SPÎNU că, în corespundere cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul Contravenţional, este în drept în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, în aşa fel, se va considera că sancţiunea amenzii a fost executată integral.

Hotărîrea cu drept de atac cu recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător: /semnătura/ Vitalie MOROȘANU

Copia corespunde originalului
Preşedintele şedinţei, Vitalie MOROȘANU